

ЗЕМЛЕДЪЛСКА ЗАЩИТА

ОРГАНЪ НА БЪЛГАРСКИИ ЗЕМЛЕДЪЛСКИ НАРОДЕН СЪЮЗЪ.

В. „Земледѣлна Защита“ излиза веднѣжъ въ седмицата — въ Сръда. Цѣната на вѣстника е за година 5 лева въ прѣдплата. За странство се прибавятъ само пощенскитѣ разходи.

Всичко което се отнася до вѣстника се испраща до администрацията въ гр. Плѣвенъ.

За частни обявления се плаща по 2 1/2 ст. на дума въ последната страница, а на първа по 5 ст. Обявления отъ сѣдебнитѣ пристави се по-мѣтватъ по особено споразумение.

Неплатени писма не се приематъ и необнародвани рѣкопи не се връщатъ, освѣнъ ако сж придружени съ пощенска марка.

„СЪЕДИНЕНИИТО ПРАВИ СИЛАТА“

ТРИОРИ! ТРИОРИ!

оригиналенъ патентъ

„H E I D“

Най ПРАКТИЧНИ и СОЛИДНИ сѣ и безъ вентилатори за причистване и сортиране разни храни отъ къклица, врѣдни сѣмена и нечестотии, за което се сортирова.

Тия триори конкуриратъ всички други видове и системи и се продаватъ съ гаранция.

ЦѢНИ И УСЛОВИЯ НАЙ-УМѢРЕНИ.

Каталози и подробности на български безплатно.

ГОЛѢМЪ ДЕПОЗИТЪ ПРИ:

ИЛИЯ Л. НЯГОЛОВЪ — Свищовъ.

ПРѢДЪ IV КОНГРЕСЪ.

Ето вече 3 години отъ ония героически събития, въ които нашия земледѣлецъ достойно издигна своя мощенъ гласъ срѣщу едно на-трапено нему правителство, което искаше да му дере кожата съ вѣвѣж-данието тогава на омразния десяти-тъкъ. Пълни три години сж днесъ, когато всички въ свѣта се очуди-ха съ оня сговоръ, съ оная рѣши-телностъ, съ оная мѣжка и доблѣст-на борба, която нашитѣ земледѣл-ци подѣха и водиха почти цѣла-та 1900 година. Какъвъ спомѣтъ, какъвъ урокъ за народнитѣ потист-ници? Лъганъ цѣли 25 години, оби-ранъ отъ лихвари, нашия земе-дѣлски народъ доказа, че той не е вече оня безправенъ робъ, вър-ху вратѣтъ на когото уйдисваше всѣкакъвъ яремъ. Отъ сигнала да-денъ нему, той разбра, сдружи се, потегли къмъ митингитѣ и протес-титѣ. Не липсваха и нещастия отъ никого не желани. Гробовѣтъ въ Дуранъ-Кулакъ и Шабла, ще на-помнятъ за вѣчни врѣмена, за оно-ва черкезко управление, което на-кара тогава да вѣстанатъ братъ срѣщу брата, синъ срѣщу баща и българинъ срѣщу българинъ. България, която истѣрия едно 500 годишно робство, доживѣ да види и това чудо, щото неговитѣ соб-ственни синове войници—да стрѣ-лятъ срѣщу своитѣ братя и бащи, въ защита на една морално крива кауза. Загиналитѣ въ Д. Кулакъ,

въ Варна и пр. за българската еко-номическа свобода бѣха наши при-ятелѣ, наши братя, съ които ние дѣлихме скърби и радости. А продук-та отъ тази героическа борба, пос-лѣдствията отъ тази достойна, смѣ-ла, права и законна борба, е бъл-гарското земледѣлско народно сдру-жаване, което скоро—на 5 й иду-щия Октомврий н. г. ще трѣбва да се събере на IV Земледѣлски конгресъ И ние вѣрваме, че този конгресъ ще бѣде първи по вида си, тол-кова повече, че той става въ ония мѣста и въ онзи край, който е далъ най много жертви, който е испи-талъ най голѣмитѣ испитания и кой-то е далъ най голѣмата данъ за своето сдружаване. Ето за какво, по този случай, като поканваме всички земледѣлски дружби и всич-ки ония, които истински жалятъ и скѣпятъ за своитѣ собствени ин-тереси, да дойдатъ на конгреса кой-то, както се каза и по горѣ ще се състои на 5, 6, 7 и 8 идущия Ок-томврий т. г. въ гр. Шуменъ. На-помнимъ, че първото, което ще трѣб-ва да направятъ г. г. Прѣдсѣда-телитѣ на земледѣлскитѣ дружби е, да свикатъ членовѣтъ на съб-рание. На това събрание прѣд-сѣдателитѣ сж длѣжни да обя-снатъ на членовѣтъ задачата и цѣльта на конгреса, да повторятъ и прочетатъ исканията на Земле-дѣлски Народенъ Съюзъ и него-вата задача, слѣдъ което да избе-ратъ и делегатитѣ си, които тая година ще пжтватъ съ половина

билети по желѣзницитѣ, за която цѣль Централ. Комитетъ е отпеча-тилъ особенни *утрѣния* (билети), които ще разпрати до всички око-лийски прѣдсѣдателѣ, а тѣ отъ своя страна да ги дадѣтъ на ония друж-би изъ околията имъ, които ще испратятъ делегати. Която дружба нѣма такъвъ билетъ може да иска отъ Центр. Комитетъ, ако, разби-ра се позволява врѣмето, за да се не укѣснѣе, или пъкъ може тя да издаде такъвъ, и то ако има пе-натъ, на делегата си, отъ които да се вижда че лицето упомѣнато въ билета, пжтува дѣйствително за кон-греса въ качеството му на делегатъ. Така щото сега дружбитѣ нѣма да испращатъ никакви протоколи на комитета, както бѣхме съобщили въ окръжното си № 55 отъ 12 т. м.

Втория въпросъ и то не по-мако важенъ, който ще трѣбва да се изисква въ събранието на друж-бата е членския вносъ къмъ съю-за. Трѣбва открито да Ви заявимъ, че материално съюза се намира въ най окаяно положение. Всички изис-кватъ отъ насъ борба да водимъ, вѣстникъ да издаваме, окръжни писма, рѣчи да се държатъ, а ни-кой отъ Васъ не е помислилъ, че това не става безъ срѣдства. Всич-ки ние задѣлжихме къмъ касси и частни лица за тѣзи борба, коя-то се води отъ години, а при то-ва има дружби, които не сж внес-ли ни една стотинка. Това е въ по-ложение да отчае и най коравий и камений борецъ. Ние не чакаме отъ безусловни фондове. Българскитѣ земледѣлци даватъ милиони за вси-чко друго, но скѣпятъ се за 5—10 ст. мѣсеченъ вносъ, който ще да-датъ за едно свое собствено дѣ-ло, за една своя права кауза. Тѣ хранятъ и поддържатъ държава, тѣ хранятъ близо 30,000 чиновни-ци, тѣ издържатъ училища, свѣ-щенници, кметове, кехаи, говедари, телчари и пр. и пр., а не могатъ да отдѣлятъ 5 гроша въ годината за издържка на своя земледѣлски съюзъ. Ако ли пъкъ хората, кои-то ржководятъ съюза днесъ нѣ-матъ Вашето довѣрие, тогава доб-рѣ, ето конгресъ настѣпва; елате тамъ и си иберете такива, които да иматъ вашето довѣрие, но не оставайте безъ срѣдства, едно Ва-ше дѣло повикано да живѣе за Васъ и Вашитѣ интереси, ето за какво всѣки делегатъ е длѣженъ да до-несе въ конгреса и извѣстна сума членски вносъ.

Дневний редъ на конгреса ще бѣ-де слѣдний:

1) Водосвѣтъ и откривание на конгреса отъ прѣдсѣдателя, изби-ране бюро (1 прѣдсѣдатель, 2 под-прѣдсѣдателѣ, 2 члена и 3 секретари)

за ржководение засѣданията на конгреса.

2) Четение отчетъ отъ Управ. Комитетъ, за дѣятелността на съюза и слагане оставката на ко-митета. Избиране разни комисии.

3) Давање отчетъ за дѣятел-ността на земледѣл. парламентар-на група въ XII обикнов. Народно Събрание.

4) Избиране новъ комитетъ, и опрѣдѣление бюджетъ на съюза и съюзний органъ.

5) Какви мѣрки да се взематъ за материалното подсилване на съюза.

6) Какво повѣдение ще трѣб-ва да държи съюза къмъ Промис-ленно-Занаятчийското сдружаване.

7) Какви най налѣжащи земе-дѣлски искания могатъ и по кой начинъ да се прокаратъ още въ настапашата есенна сесия на На-родното Събрание.

8) Разни прѣдложения отъ де-легатитѣ и опрѣдѣление денѣтъ и мѣстото на бѣдащия конгресъ.

Въ заключение, като свѣрш-ваме, ние се надѣваме, че г. г. Околийскитѣ и Селски прѣдсѣда-тели на земледѣлскитѣ дружби, ще взематъ както всѣкога присърдцѣ дѣлото и ще развиятъ оная дѣятел-ностъ, която имъ се налага въ слу-чай, за да излѣзе нашето свято дѣ-ло на оля желанъ край и да даде ония резултати, каквито то трѣбва да има за въ полза на миллионно-то земледѣлско население.

Годишния празникъ въ с. Долни Дѣбникъ.

Най тържественно, празника се отпразднува въ селото Д. Дѣбникъ — Плѣвенска околия. На празника бѣ поканенъ и прѣдсѣдателя на Съю-за г. Я. Ст. Забуновъ, който и при-сѣтствувалъ. Картина бѣ слѣдната: едно множество отъ земледѣлци, жени, дѣца и маже, се събрали въ училищний дворъ всрѣдъ които стои дѣдо попъ, който свѣти вода и благославя нѣколко кри-чета жито. До него едно земледѣл-ско знаме съ левентъ здраванакъ знаменосецъ. Татѣкъ по настрана на нѣколко крачки клокотятъ нѣколко ка-зани съ гостѣи, всѣки придруженъ съ по единъ готвачъ селянинъ съ голѣма дървена лѣжца въ рѣка. Всичко въ кипѣжъ и въ особено настроение. Не липсватъ и циганитѣ отъ цѣлото село, тия редовни посѣтителѣ, особено ко-гато мѣрише на гостѣи и кокалъ. Нѣ-колко музиканти цигани стоятъ татѣкъ нѣкъдѣ въ къшето, само чакатъ кога ще свѣрше молебствието и кой знае дали не сгрѣшаваха съ нѣкоя дума по адресъ на дѣда попа, който нея сутри-на, като че ли нарочно проточе молеб-ствието си, за да дадѣтъ свобода на своитѣ грѣмливи инструменти. Всичко

мирно и тихо Само гласът на дѣдо попа у псалтътъ се чуватъ всрѣдъ това море отъ хора. Най подиръ свършва се молебствието и дѣдо попъ почва ржсението. Че и то не бѣ жсо. Свършва се и ржсението.

Прѣвъ взима думата г. Николовъ отличния прѣдсѣдателъ на селската дружба въ с. Д. Дабникъ и членъ отъ Пост. Съставъ на Комитета, който съ една кратка но твърдѣ хубава рѣчь описа значението на днешния празникъ за земледѣлцитѣ въобще, а най много за ония, които сж сдружени. Слѣдъ него взима думата и г. Забуновъ, който на кратко описа дѣятелността на всички земледѣлци народни избанници отъ земледѣлската група въ XI и XII Обикновено Народно Сѣбрание. „Ние отидохме, каза той, въ народното сѣбрание, не като партизани на Стамболисти, на Народници, Каравелисти, Социалисти, Цанковисти и пр.—исти, а отидохме въ него, като хора на сдружениѣ земледѣлци, които ни бѣха избрали, въ името на свойѣ искания, изработени въ нѣколко конгреса. И морала и логиката, го изискваше да стоимъ твърдо на свойѣ постове и крѣпко споредъ силитѣ си, да защитяваме правата кауза, правото дѣло на нашия селянинъ, който и по болшинство е най голѣмия дерекъ въ тази страна. И ния, както и вие може да знаете, стоимъ на мѣстата си. Има и които измѣниха, но това никакъ не трѣбва да отчаява; напротивъ това трѣбва да добрѣ да отвори очитѣ на земледѣлцитѣ за въ бѣдаше, да внимаватъ кого избиратъ. Може и азъ да измѣна единъ день, защото и азъ съмъ човѣкъ, дѣлжни сте въ този случай и мене да изсхвърлите. Помнете едно: дръжте и пазете хората си, защото не сж много. Ние не направихме много за васъ, защото и вие сме шепъ въ народното сѣвашитѣ интереси и вашето хубаво дѣло. Десятъкъ не го отгѣни нито Каравеловъ, нито Цанковъ, нито ние, а го отгѣнихте вие. Него го отгѣниха вашитѣ митинги, вашитѣ грамадни сѣбрания, вашитѣ енергични протести, вашитѣ Дуранъ-Кулакъ, вашия Тръстеникъ, Шабла, Варна и Красенъ. Неговото отгѣнение се запечата съ вашата кръвъ. Прочее, вие виждате, каква сила сте, какво можете задружно да направите. За това, дръжте се задружно и пазете вашитѣ интереси, които сж интереси на цѣлата държава, защото нѣма кой да ги пазя. Не вѣрвайте, че Цанковиститѣ, ще Ви сторятъ добро. Вие ги виждате. Въ турчинъ и въ български министръ азъ вѣра нѣмамъ“.

Слѣдъ това множество насѣда на дълги маси и училищни столове изнесени изъ училището. Заредиха се шешета и наздравии. Бѣше и врѣме за обѣдъ — 12 часа. Задрънкаха стонници, паници, чиний и чашки. Всѣки бѣ въ движение. Не спѣха и циганитѣ както и музикантитѣ, пѣкъ и страннитѣ каквито имаше, защото и за тѣхъ се бѣ погрѣжело. Дѣдо попъ съ свойѣ си, първенцитѣ съ женитѣ и дѣцата си, стари и млади съ женитѣ, сестритѣ и дѣцата си, всички насѣдали. Особено впечатление правеше единъ старикъ на около 80—90 години, човѣкъ, който още въ турско е будилъ селянитѣ, и който и днесъ здравъ и читавъ гологлавъ проповѣдваше на околнитѣ си, какво добро нѣщо е „селския сговоръ“ за селото. Дългия и прѣсителъ обѣдъ, въ когото се консумира единъ волъ, нѣколко овна, овце, кокошки и пр. се свърши. Бѣше реда на музикантитѣ. И тѣ казаха своето. Едно дълго, пѣстро и скършено хоро, на чело на левента знаменосецъ комахай обхвана цѣлий училищенъ дворъ. Ние сме увѣрени, че ако нѣкакъвъ случай бѣше изхвърлил въ селото г. Министра на просвѣщен-

ието, прѣдъ училището на когото ставаше това общо селско народно тържество, и той би се заловилъ на това хубаво хоро.

Земледѣлецъ

Щъркела и вѣгареца по едрия рогатъ добитѣкъ.

(Четиво за българския селянинъ)

Всѣки е ималъ, вѣрвамъ, случая да забѣлѣжи по гърба на едрия рогатъ добитѣкъ едни подпухнали надигнатини, голѣми колкото глабово яйце и ако внимателно се разгледа тѣзи шикалковидни отоци, забѣлѣзва се, че изъ самия имъ връхъ тече една гнойна материя, а ватрѣ ясно се забѣлѣзватъ движенията на единъ жкъс но свредловиденъ червей. Тоя червия обикновено нашия селянинъ го нарича *вѣгареца* и никога правилно не си тѣлкува неговото намѣстване и живѣнието му по гърба на добитѣкъ; нито пѣкъ взема мѣрки за прѣдпазване и прѣмахване то на тоя толкова вреденъ паразитъ. Причината, за гдѣто така небрѣжно се поглежда отъ страна на нашия стопанинъ, връхъ тази болестъ, е че той нѣма елементарнитѣ познания за живота на насѣкомитѣ, а вѣ частности той никакъ не познава живота на известната нему муха, отъ която щъркелѣтъ говедата. Селянина познава тая муха, която прѣвъ цѣлото лѣто толкова много му безпокои добитѣкътъ, но има съвсѣмъ невѣрни мнѣния за нейния животъ. Обикновено селянина си мисли, че щъркела свършва своята си работа само съ жегването, което нанася на добитѣкътъ, отъ което толкова много подлудяватъ и тичатъ клѣтитѣ животни. Случвало се е щото нападнати животни отъ тая муха, да сж се хвърляли изъ нѣкоя пропасть, поради това, че нито не виждатъ прѣдъ очитѣ си, слѣдъ нѣщо не виждатъ прѣдъ очитѣ си, слѣдъ едно само забрънчаване на насѣкомитѣ, а вѣ частности извѣстно на нашия селянинъ, ала кажете му че вѣгареца е снѣсенъ отъ щъркела, това извѣднѣжъ ще го зачуди и даже нечеви повѣрва испърво! Обаче не би трѣбвало да се остави селянина съ това вѣрване, а съ малко трудъ и наблюдение отъ негова страна, вѣрвамъ, че той ще се обѣди въ истината и ще разбере, че причината за появяването на вѣгареца по гърбѣтъ на добитѣка е самия извѣстенъ всѣки му щъркелъ, който при всѣко жегване снася и по едно яйчице въ убоденото мѣсто, отъ което сетнѣ се излюпва вѣгареца; а пѣкъ отъ тоя вѣгарецъ по сѣтне ще излѣве бѣдѣщата щърклева муха. Промѣната тукъ ще стане по сѣщия начинъ, по който се развива копринения червей за да се прѣобърне на копринена переруда — много ясно обяснение за всѣкого, който не знае какъ се завѣжда вѣгареца по гърба на добитѣка.

Този черавъ, когото забѣлѣзваме въ шикалковитѣ отоци, е самата втора форма на насѣкомото, което хвърка по пазбицата обикновено, отъ края на Юний до края на Августъ (загубва се когато и не кука куковицата, така говорятъ нашитѣ селяни за щъркела). Тая муха сутринъ и вечеръ бива съвсѣмъ малко подвижна и се крие по клончетата и стеблата на дърветата, растящи около пазбицата, а обично ъ е да каца и по земята или пѣкъ на нѣкоя засѣхнала буца. Въ най горѣщитѣ часове прѣвъ денѣтъ тя става извѣредно чавръсга и съ шумъ силно хвърчи около говедата, като сколасва съ всѣко ободване да снесе и по едно яйце въ кожата по самия гърбъ на добитѣкътъ. Изъ това яйце се излюпва вѣгареца, който по сетне прояде на дълбоко кожата на добитѣко и се намѣстя чакъ въ подкожнитѣ пластове. Пълното си развитие личимката достига, когато навърши едва година отъ снасянето на яйцето — това бива, разбира се, кадѣ срѣдата на

второто лѣто. Когато личинката е получила нормалното си развитие, тя захваща да се движи съвсѣмъ лениво изъ раната, и като си промѣни грапавата кожа, която остава въ самата рана, тя съ нова гладка кожа съвсѣмъ лесно се изливва и пада на земята; слѣдъ което тя търси скривалище било въ пукнатинитѣ на почвата, или пѣкъ изподъ засѣхналия смѣтъ на животнитѣ; скрита тукъ, тя слѣдъ жкъс врѣме се прѣвърща на тъмнокафявъ кужурецъ, когото ако го разрѣжимъ, ще намѣримъ вътрѣ една бѣла какавида, която има признацитѣ на щъркеловата муха. Въ Юний или Августъ тая муха исхвърква изъ кужуреца и почва да крѣсгосва по пазбицата, като заразява съ яйцата си нови жертви; па ако се случи даже и въ старитѣ още не зарастнали рани по добитѣка, тя спася нови яйца. Забѣлѣзано е, че макаръ вѣгареца да е излѣзалъ вече изъ раната още въ началото на Юний, то болкитѣ не изчезватъ така наскоро слѣдъ падането на червея. Въ цѣлата втора половина на лѣтото, още си личатъ, както бучата, така и нейното гнойно отвърствие. Чакъ кадѣ настѣпването на есента подпухналостта се изгубва и отверстието позараства. Въ началото на Октомврий втората година, такава рана би почнала съвършено да зараства, ако за нещастие, още по рано не би се загнѣдила тукъ нова личинка, която наново захваща да гризе раната. Често се случва въ една, туко що, зарастающа рана ний да виждаме, че се появява ново въсналение, нова подутостъ и това по нататѣшно мъчение на животното.

Самата вѣгарцова муха е значително голѣма и доста прилича на пчелата, както въобще по видѣтъ си, така и по цвѣта на косъмцитѣ, които се намиратъ на главата и прѣдната частъ на гърба ъ; тѣзи косъмци иматъ жълтеникавъ цвѣтъ; косъмцитѣ, пѣкъ, при основанието на коремчето иматъ бѣлѣзникавъ цвѣтъ, а ония пѣкъ що покриватъ изострената частъ на коремчето сж тоже жълтеникави. Сходството на тая муха съ пчелата е още по голѣмо, въ отношение на това, че щъркела при хвърченieto си издава сѣщото онова брънчание, което издава и пчелата при хвърканieto си.

Добитѣкътъ обикновено е много чувствителенъ при появяването на щъркела и надали би се толкова беспокоилъ отъ едно негово жегване, само, отъ колкото отъ болѣзненитѣ послѣствия, които той прѣдчувствува, че ще прѣтърпи слѣдъ снасянето на яйцето отъ насѣкомото. Ето защо всѣки имѣ, когото добитѣко чуже бръмченieto на лѣтиция щъркелъ, обсема го ужасенъ страхъ и то горкото се втурва да бѣга и силно мѣта опашката си, съ цѣлъ да се брани отъ умразната нему муха. По привычка, животнитѣ нападнати отъ щъркела силно реватъ и бѣгатъ къмъ ония мѣста, кадѣто има вода и намиратъ тамъ спасение, като нагазятъ въ водата, защото тѣ знаятъ, че щъркела не хвърка надъ водна повърхностъ.

Младитѣ животни, на двѣ годишна възраст обикновено, по често биватъ нападвани, тѣй като тънката имъ кожа, повече е сгодна и по лесно се прояде отъ вѣгареца, отъ колкото грубата и дебела кожа на възрастнитѣ и стари добитѣци.

За да си съставимъ понятие, каква материална врѣда е въ състояние да причини вѣгареца и до каква степенъ достига въ нѣкога жмкитѣ на животнитѣ, причинени отъ него, то нека сж забѣлѣжи, че сж прочитани по кожата на нѣкои закрани животни до 400 проядени отъ вѣгарцитѣ мѣста; значи това животното е имало на гърбѣтъ си 400 рани, въ които, вънъ отъ всяко друго сж прѣкарвали живота си за смѣтка на добитѣко 400 червие, прѣвъ единъ периодъ отъ шестъ—седемъ мѣсеца; отъ

друга страна, такава надупчена кожа едва ли може да се даде съ половинна цѣна, тѣй като най добритѣ мѣста ъ сж сядени. Всѣко веднажъ проядено мѣсто на кожата не може съвършено да изцѣлѣе, та ето защо ония кожи, които сж биле свѣрталище на вѣгарцитѣ всѣкога слѣдъ оцавянието имъ оставатъ надупчени, та че вслѣдствие на това губятъ си цѣната, защото на таква кожа е съсипана най цѣната частъ, именно гърбѣтъ на кожата, отъ кадѣто се подготозляватъ най цѣнитѣ и здрави кожени издѣлия. Отъ една така надупчена кожа не могатъ сжко да се извадятъ ремиси за машинитѣ, защото само гърбѣтъ е мѣсто отъ кадѣто се изрѣзватъ такива.

(Слѣдва).

Копането.

„Дозето нече молитва, а мотика“.

Това мъдро изречение е отдавнашно и излиза, че нашитѣ прѣдѣди като кога че сж биле по практични отъ насъ. Та за та и така си е при искаването на тая истина. Днесъ нашитѣ земледѣлци знаятъ само една рутина: „Богъ си е дигналъ берекета“, безъ да си приповнятъ, че той дава, ала въ кошара не вкарва. „Помогни си самъ, казва друга пословица, за да ти помогне и Богъ“, но думата ми е за *копането* и за това ще си дойдемъ на прѣдмета.

Всѣкой, мислимъ, отъ насъ знае, че начина на обработването на почвата играе голѣма роль въ плодородието, но това което мнозина невянаятъ, е важностъ отъ *копането*, и то не само въ артикултурата, но и въ земледѣлието и лозарството. Има една френска пословица, която е по раскошна отъ нашата: Biner, c'est araser sans eau, finer sans fumier. (Копай — значи поливай безъ вода и тори безъ торъ).

По поводъ на продължителната отъ нѣколко врѣме суша, хрумна ми на ума да обърна вниманието на нашия земледѣлецъ чрѣвъ колонитѣ на „Земл. Защита“ върху едно обстоятелство по отношение запазването, въ такива случаи, на растенията отъ тѣй да кажемъ, *изгаряние*, като имъ покажа на срѣдсва съ които по напредналитѣ въ това отношение народи си служатъ, за да могатъ избѣгна опасността, която ги огрозява при такива ненормални за растителността врѣмена.

При написването на тѣзи редове дойде ми на ума да си спомна за лекциитѣ на моя обиченъ професоръ Г-нъ Gassend върху *земледѣлската химия* и се рѣшихъ да дамъ тѣзи практико-теоритически обяснения върху *копането*.

„Поливай безъ вода“.

Какво значение има *копането* по отношение запазването на влагата, ще се разбере отъ слѣдующитѣ обяснения. Когато копаемъ за кладенецъ на единъ метръ дълбочина отъ извора започва да се усеща влажностъ; това е водата, която прѣвъ прѣстъта се искачва на основание капиларността. Сѣщото явление става и въ горнитѣ пластове на почвата. Водата която прѣвъ зимата и пролѣтъта е паднала и е напоила почвата, започва да се искачва по сѣщия принципъ на капиларността.

Ако горния пластъ на почвата е прѣбитъ, прѣтъпканъ и необработенъ, то испарението се извършва много бърже и вслѣдствие на което тя изсъхва; но ако почвата е раскопана, добрѣ разработена, то тя при каквато и да бѣде суша си остава на дълбоко влажна. Разработената и неработената почва можемъ въ този случай да я сравнимъ съ една бучка захаръ. Ако на една бучка захаръ капнемъ на края една капка вода, то ще видимъ, че тя веднага ще се распространи по цѣлата бучка; но сѣщото това явление не може да се

повтори, ако на тази бучка прѣди да капнемъ вода, оставимъ пѣлъ слой ситна захаръ — сжщото става и съ почвата. Когато почвата не е раздробена, то повърхността ѝ затвърдява и образува кора, но капиларността не е прѣкъсната, водата се искачва и испарява въ атмосферата. Напротивъ, ако горния пластъ е добръ разработенъ и разбърканъ посредствомъ честото копане, то въ този случай капиларността отъ разработената горня почва се прѣкъсва, тъй щото испарението прѣстава, водата остава въ почвата и подържа хладина. Въ дѣйствителностъ може да се каже, че отъ това дѣление нѣма никаква адезия между молекулитѣ на почвата. Напистѣ Лѣсковски и други градинари това отъ практика знаятъ. Когато си сѣятъ сѣмената, тѣ добръ раздробяватъ почвата и я добръ грапосватъ, изравняватъ я и отгорѣ посипватъ съ добръ узрѣлъ ситенъ торъ. Ако тѣ не вземаха тия мѣрки, то сѣмената имъ безъ чести поливания или ще изсъхнатъ или пъкъ тѣхното никнене ще става бавно и не еднократно. Слѣдъ единъ силенъ дъждъ тѣхната почва се прѣбѣхтва и тѣ бързватъ съ помощта на разни сѣчива да я прѣбъркатъ по скоро, за да запазятъ нейната влага. Съ сжщата пѣлъ и земледѣлеца валя прѣвъ есенята и пролѣтѣта своитѣ сѣидби. Това се прави не само да се закриятъ въ почвата сѣмената, но да се задържи до повърхността на почвата влагата.

Копането има едно друго физическо дѣйствие. Раздробената почва, не само по добръ полива, но още нищо не губи отъ нощната роса, която е толкова необходима въ врѣме на суша.

Много на често съмъ слушалъ въ нашия лозарско-градинарски градъ, па и другадъ ако искате, честото рутинно разговаряние, „*че мѣтното копане запазва огъня въ почвата*“. Да, но ако почвата не е била никакъ разработена прѣвъ есенята и пролѣтѣта; но ако тя е получила едно прѣдварително подготвяние, то копането никакъ не прѣдизвиква лошо. Каквото и слънце да има въ врѣме на копането, нѣма да стане никакво изгаряне, ако почвата се рови плитко, напротивъ въ такъвъ случай ще се добие отъ долу хладина (влага).

Копай, е все едно, поливай безъ вода. Това впрочемъ не е единъ парадоксъ, но една пѣла истина потвърдена отъ науката и опита. Ето защо старитѣ казватъ, че едно копане е едно поливане.

„Копай, значи тори безъ торъ“.

Въ почвата има единъ мистериозенъ животъ и ний знаемъ отъ Пастора, че тя е населена съ безчисленно множество малки гъби, микроби, бактерии, ферменти, микроорганизми, които приготвятъ храната на растенията, както готвачътъ кашата.

Впрочемъ тѣзи ферменти, тѣзи почвенни готвачи не могатъ да функциониратъ безъ въздухъ. Това сжществено условие за всѣко нитрофиране или образуването на нитрата, (сѣединение на азота отъ въздуха съ калия) което право ѝ нарекли: *хлѣбъ на растенията*.

„Азъ признавамъ, казва Г-нъ Дѣеренъ, че всичкитѣ твърдения за тази материя сж отбѣлѣзани въ огнището на науката и опита; признавамъ че когато другитѣ благоприятни условия сж събрани, почвитѣ добръ раздробени, разбъркани и провѣтрени чрѣзъ работата, прививжатъ и огромни количества нитрати, даже по горни отъ нуждитѣ на реколтитѣ“. Много пжти се е случвало да се анализиратъ почви испращани отъ разни страни въ Хим. Лабров. и да се намѣри въ такова количество въ тѣхъ нитрата, щото може да се повѣрва, като че ли тѣ сж биле притурени отъ истинския нитратъ на

Перу, като кога, че въ нищо не по-дѣйствувалъ транспорта и туранието на прѣстѣта въ торби.

Копай значи тори безъ торъ, защото съ него се провѣтрява почвата и се дава животъ на ферментитѣ които образуватъ азота. Нитратнитѣ ферменти сж окисляющи агенти, тѣ не работятъ (дѣйствуватъ) въ една окисляюща среда и ето защо тѣ населяватъ горния пластъ на почвата. Съ копането не се доставя само кислородъ на нитратнитѣ ферменти, но се поставя още въ съприкосновение съ другитѣ маскули на почвата, гдѣто тѣ намиратъ нова храна, защото е забѣлѣзано, че когато тѣхната работа е свършена, тѣ прѣставатъ да работятъ и иматъ нужда да бѣдатъ турени въ съприкосновение съ нови материи.

Въ въздуха има една серия газове, които се съединяватъ съ почвата и колкото по вече я разбъркваме, толкова по вече се улеснява съприкосновението на атмосфернитѣ агенти и толкова по вече ще я наситимъ съ плодородни принципи. Тя поглъща въ изобилие: азотъ, въглена киселина и амониячни газове разпространени въ въздуха. Земледѣлцитъ като знаятъ тия принципи, нека си нескжпять труда въ копането, защото той ще имъ бѣде стократно възнаграденъ. Копачката е единъ безцѣненъ инструментъ за земледѣлеца. Съ този инструментъ и съ единъ конъ, колко почва би могаль да разбърка единъ човѣкъ въ единъ день! Съ нея копането на лозата, кукуруза, картофитѣ, цвѣклото и пр. не е освѣтъ една играчка.

И тъй бѣдащето е на копачката, скарификатора, грапата и на всички други инструменти, които би могли по добръ и по вече да разбъркатъ, раздробятъ и провѣтрятъ почвата. Слѣдователно, копайте по начесте, защото копането е „поливане безъ вода и торе безъ торъ“.

Хр. Мжнзовъ

Народно Събрание.

73 заседание (28 юлий). Засѣданието е открито въ 9 1/2 часа прѣди обѣдъ отъ прѣдсѣдателя г. Др. Цанковъ. Присѣствували 95 души Народ. Прѣдставители отъ 178 души. Отъ министритѣ отсъствувва г. генералъ Паприковъ.

Въ това засѣдание е прието прѣдложението, внесено отъ м-вото на финанситѣ, за отпусканieto на единъ свръхсметенъ кредитъ отъ 16,126 лв. за доисплащание сумата по купуването на кантаритѣ за мѣрението на десятъка.

г. Я. Забунувъ пита г. м-ра на т-та и з-то, вѣрно ли е, че Петко Германовъ, чиновникъ безъ работа въ това м-ство, като ходилъ въ командировка прѣвъ 1895 г. въ Парижъ за изучаване коневѣдството, е прѣдставилъ една смѣтка отъ 5,400 лева, която по натиска на счетоводството, смѣтната палата и пр., тази сума по пазарлъкъ съ самия Германовъ, е намалена едва на 3700 лева? Второ. Сжщия Германовъ билъ прѣвъ 1897 г. командированъ въ Русия за купуване коне. Делегирани му били за тая пѣлъ 50000 лева. При завръщанieto си Германовъ е трѣбовало да оправдае тая сума. И наистина, г. Германовъ е оправдалъ сумата, като земалъ единъ отдавнашенъ курежъ между лева и рублата, така че отъ разницата на курса г. Германовъ спечелилъ за джоба си 2400 л. Тази работа смѣтната палата открива слѣдъ двѣ години. Завѣжда се прѣписка и м-вото нагърчва Германова, който ги внася едва слѣдъ това доброволно, но прѣписката липсала. Пита г. министра вѣрно ли е това? Трето. Не отведена г. Германовъ билъ командированъ въ Русенска околия. Това траало 41 дена, които той употребилъ за пжть до Русе и отиванieto му

9 пжти отъ селата до Русе и прѣдставилъ една смѣтка, по която г. Германовъ иска да му се заплатятъ пжтни пари 2000 лева за 163 километра изходенъ пжть на день. Пита г. м-ра вѣрно ли е това и възможно ли е да се изходятъ по 163 километра на день отъ Германова?

г. м-ръ Абрашевъ отговори, че ще направи справка, но по въпроса за командировката му въ Русенска околия му е извѣстно, какво г. Германовъ, съ разни зигзаци, забикалки и пр. е успѣлъ да си направи наистина хубава смѣтка за нѣщо 2000 лева и че това е било наистина електрическа бързина. Но смѣтката е намалена и като такава му е платена.

Слѣдъ разнитѣ още питання минаха на трето четение законопроекта за измѣнение чл. 7 отъ закона за заселаване на незаселенитѣ земи; на второ четение прѣдложението за отпущане отъ земледѣлскитѣ каси заеми на лозаритѣ; на първо четение законопроекта за занаятчийството и еснафскитѣ здружавания и на първо четение законопроекта за градоуправлението, слѣдъ това г-да министритѣ отговориха на малки запитвания и засѣданието се дигна въ 8 часа вечерята.

74 заседание (30 юлий). Открито въ 8 1/2 часа прѣди обѣдъ отъ прѣдсѣдателя г. Д. К. Поповъ, въ присѣствитието на 90 души Народ. Прѣдставители, отъ м-тритѣ отсъствуваша г. генералъ Паприковъ.

г. Д. Драгиевъ пита, г. военни м-ръ вѣрно ли е, че въ нѣкои гарнизони въ брашното отъ което се приготвява хлѣба за войницитѣ се мѣсало и циментъ и ако знае, зелъ ли е нѣкакви мѣрки да не се повтарятъ тия работи. Понеже отсъствува г. военни м-ръ то на това питання не се отговори.

Слѣдъ като сж били минати на трето четение прѣдложението за отпущанieto отъ земледѣлскитѣ каси заеми на лозаритѣ, отговора на г. м-ра на вътрѣшнитѣ работи по разтурването на Варненския градско общински съветъ, г. прѣдсѣдателя съобщава, че Н. Ц. В. Княза е утвърдилъ всичкитѣ приети отъ Нар. Събрание законопроекти и прѣдложения и прочете телеграмата за закриванieto на сесията.

Засѣданието се дигна въ 1 часа слѣдъ обѣдъ.

ХРОНИКА

Съобщаваме на всичкитѣ земледѣлски дружби въ княжеството, че починаемъ М-тво на Пятишата и Съобщенията има добрината и разрѣши, щото всички делегати, които ще взематъ участие въ IV земледѣлски конгресъ въ гр. Шуменъ на 5 ид. м., да се ползватъ съ половинъ такса отъ обикновеннитѣ пжтнически тарифи по българ. държ. желѣзници, за която пѣлъ Централ. Комитетъ е отпечатилъ особенни *уверения* (билети), отъ които се вижда, че упомѣнатий въ тѣхъ делегатъ пжтува съ пѣлъ да вземе участие въ конгреса. Билетитѣ ще бѣдатъ разпратени до всички околийски прѣдсѣдатели, а тамъ гдѣто нѣма такива—до нѣкой прѣдсѣдател на селска землед. дружба, които пъкъ отъ своя страна да иматъ грижата да ги раздадатъ на всички ония дружби изъ околията имъ, които ще пратятъ делегати, които вѣрваме до сега да сж опрѣдѣлени. Необходимо е, щото всички прѣдсѣдатели съ получаванieto на въпроснитѣ билети, веднага да заминатъ изъ околията си и снабдатъ всички делегати съ тия билети, като сжщеврѣменно имъ дадатъ и нуждитѣ наставления, какъ да ги попѣлвятъ, за да се избѣгнатъ всички прѣпятствия, които биха се случили въ противенъ случай, по ж.-п. станции.

Така щото сега дружбитѣ нѣма нуж-

да да испращатъ никакви протоколи на комитета, както това бѣхме съобщили въ окръжното № 55 отъ 12 т. м.

Тѣй като пѣнитѣ по желѣзницата сж намалени, напълно сме увѣрени, че сега всѣка съзнателна земледѣл. дружба, ще испрати свои делегатъ въ IV-й конгресъ, който прѣдилагаме да стане многолюденъ и буренъ, обстоятелство, което ще бѣде въ свръзка, както за моралното, а така сжщо и за материалното подобрене и усиление на земледѣлската организация, а още повече, като имаме прѣдъ видъ и това, че той става въ она край на България, който прояви първата искра и даде първитѣ жертви, за земледѣлското здружаване.

Нашета организация взима участие въ допълнителнитѣ избори само въ Никополската околия, кждѣто имаме да се избира единъ народенъ прѣдставител, вмѣсто г. Радева. Разбира се избора изгубихме, благодарение на словичнитѣ лжжи на г. Радева, Блажева и Бурмова, които ходиха въ всѣко село съ всичкия си полицейски салтанатъ илюсъ моралното влияние на шашкитѣ. И г. Бурмовъ мисли сега, че има народното довѣрие отъ Никополска околия, тежко му!

Вѣстникъ „Търговски Бюлетинъ“ за да е добръ съ М-вото на търговията и земледѣлието, защото сждбата на тоя платенъ редакторъ зависи отъ тамъ, е излѣзалъ въ броя си отъ 17-й Августъ да защищава м-вото на търговията, респективно индустриалното отдѣление, че ужъ нашия вѣстникъ несправедливо — „да не кажемъ злобно“ — казва в. „Търговски Бюлетинъ“ е упрѣквалъ чиновницитѣ отъ горѣпомѣнатото отдѣление по поводъ писаната статия въ нашия вѣстникъ по закриванieto Самоковското желѣзарско училище. Вмѣсто в. „Търговски Бюлетинъ“ съ общи фрази да излиза да защищава и прѣпорѣчва индустриалното отдѣление отъ това м-во, то по добръ щеше да направи, ако освѣтлеше обществото т. е. индустриалцитѣ, търговцитѣ и занаятчийцитѣ *като какво сж помогнали и направили* вишнитѣ неважѣни капацитети отъ това отдѣление за нашата слаба търговия, слабоблѣжуща индустрия и самоистрѣбающи занаяти? Въ какво се състоятъ тѣхнитѣ печатни произвѣдения и като каква полза сж принесли въ практическия животъ въ областта на търговията, индустрията и занаятитѣ? Или ще ни се каже: *нали се закриха занаятчийскитѣ училища* . . . ами саде това ли е? . . . може ли ни каза защитника на капацитетитѣ в. „Търговски Бюлетинъ“ — вропейскитѣ индустриални м-ва отъ газетари, печатари и адвокати ли се управляватъ и такива ли сж ръководителитѣ на индустрията, занаятитѣ и търговията каквито сж днесъ нашитѣ голѣмци? Да живѣе кумуниема! Има се надежда да прѣкопца индустрията у нази . . .

Борбата закия! . . . Борбата закия. Отъ день на день огъня се усилява. Съдруженитѣ занаятчий отъ всичкитѣ краища на България съ грамадни митинги протестирватъ едно за гдѣто честната дума на г-нъ Данева не се сбждна и друго за уволнението на г-на Джемджиева. Сдружения органъ „Еснафски Защитникъ“ се пълни съ огнени статии и резолюции отъ митингитѣ. Изглежда, че борбата е не равна . . . в. „Еснафски Защитникъ“ е сега интересенъ да се чете. Ний го горѣщо прѣпорѣчваме на всѣкой занаятчия и индустриалецъ да го получава.

Годишния празникъ на Бъл. Зелед. Нар. Съюзъ, спорѣдъ свѣденията, които имаме на много мѣста е отпразднуванъ твърдѣ тържественно. По поводъ на това получихме доста телеграми и писма изъ нѣкой отъ които

правим и извлечения. Така от с. Гол. Конаре освѣтъ телеграмата, която получихме на 1 Септември — денят на празника, пишатъ ни допълнително:

Завчера 1 Септември — празника на Землед. Нар. Съюзъ ние празнувахме доста тържествено. Сутринта се отслужи молебенъ и водосвѣтъ въ църквата Св. „Атанасий“. Прѣзъ деня развити партизани се надухаха цѣлъ денъ отъ ниятъ; особено старшиятъ стражаръ Георги Филиповъ (Гемката), който се чудеше какво сѣдство да измисли, за да се попрѣчи на блѣсковото отпразнуване.

На този празникъ е потребно да се държатъ сказки изъ развити краища на селото, но за съжаление е че празника ни се случилъ посрѣдъ най работно време та нѣмаме свободно време.

Отъ с. Сендъ, Поповска околия ни явяватъ:

Днесъ на 1 Септември 1902 год. се отпразнува земледѣлския празникъ „Св. Симеонъ Стлпникъ“ въ църквата Св. „Димитрия“. Ура да живѣе Българския земледѣлски съюзъ, да живѣе земледѣлската организация

Утвърденъ законъ. Въ бр. 184 на „Дър. Вѣстникъ“ отъ 27 м. м. е обнародванъ новоприетия отъ XII обикновено Нар. Събрание законъ за отпущане отъ земледѣлскитѣ каси заеми на лозаритѣ.

Чл. 1. Земледѣлскитѣ каси отпущатъ на ступанитѣ лозари нужнитѣ суми за посаждане на лозя съ присадници върху американски подложки. Отпущането на подобни заеми става слѣдъ като се проверятъ приготвенитѣ (риголвани) мѣста за лозя.

Начинътъ и размѣрътъ на отпущането на подобни заеми ще се регулира съ особенъ правилникъ.

Чл. 2. Ступанитѣ лозари немогатъ да отчуждаватъ лозята, посадени съ помощта на земледѣлскитѣ каси, до когато не се издѣлжатъ спрямо послѣднитѣ. Ако отчуждението стане по принудителенъ редъ, одържа се, на първо мѣсто, отъ произведенното на проданъта за погасението на нуждната заемна сума.

Горниятъ законъ за отпущане отъ земледѣлскитѣ каси заеми на лозаритѣ се вотира и прие отъ XII Обикновено Народно Събрание, първа извънредна сесия, въ 74 му заседание държано на 30 юлий 1902 год.

† На 29 м. м. е починалъ въ градътъ на г. Иванъ Юрдановъ бивши учител и кметъ на г. Плѣвенъ. Покойния бѣ единъ човѣкъ тихъ и обиченъ отъ всѣкого, който го познаваше. Нашъ послѣденъ дългъ къмъ него е, заедно съ неговитѣ приятели, да кажимъ и ние „миръ на прахътъ му“, а къмъ близкитѣ му, да изразимъ тукъ на това мѣсто, нашитѣ искрени съболезнования.

ЗЕМЛЕДЪЛСКО ДВИЖЕНИЕ

Въ с. Павелъ—Свищовска околия е съставена земледѣлска дружба съ слѣдующето настоятелство: прѣдседател Христо Геновъ, подпрѣдседател Глигоръ Дочовъ, дѣловодител Марчо Марковъ, касиеръ Ив. Ив. Гергевъ, свѣтници: Ан. Атанасовъ, П. Томановъ и Ив. Цвѣтковъ.

Въ с. Агларе—Ново-Загорско е съставено сѣщо земледѣлска дружба съ настоятелство: Ж. Симановъ, З. Колевъ, П. Георгиевъ, Т. Георгиевъ и Ив. Колевъ.

Въ с. Дол. Сахране—Казанлъшка околия на 21 юлий н. г. е съставена нова земледѣлска дружба съ настоятелство: прѣдседател Ив. Р. Галовъ, дѣловодител-касиеръ Д. Несторовъ, свѣтници: Ст. Денчовъ, Н. Славовъ, Ив. Кочовъ, Ц. Герговъ, И. Д. Поповъ.

Земледѣлската дружба въ с. Липникъ — Русенска околия, на 11 Августъ н. г. е имала общо събрание, прѣдседателствувано отъ околийския прѣдседател г. Ив. Т. Патарлиевъ. На

събранието е присѣствувалъ и г. Трифонъ Кънчовъ отъ Русе, касиеръ-дѣловодител на окол. дружба, който съ една кратка рѣчь е описалъ дѣятелността и повѣдението на земледѣлската парламентарна група въ XII Обик. Нар. Събрание и това на ония измѣнници, които подъ булото на земледѣлската организация, ся избраха народни прѣдставители, а постѣ отидоха, че ся удавиха въ купя на прогресивнитѣ (?) Панковисти. Обаче, г. Кънчевъ не изпусналъ да привѣде за примѣръ на Липникитѣ сдружени земледѣлци и случая съ тѣхния уважаемъ избраникъ г. Бени Кръстевъ, който въ битността си на околийски прѣдседател, въ време на изборитѣ излѣзълъ съ вѣзване подпечатено съ печата на окол. дружба и като кандидатъ отъ земледѣлската организация, а въ сѣщностъ кандидатиранъ отъ бюрото на Панковиститѣ.

Въ сѣщото събрание сж взели рѣшение: *протестираме най енергически противъ измѣнителството на Бени Кръстевъ и другаря му Г. Кутинчевъ; на ниятъ всичкитѣ дружби изъ околията, въ най близкитѣ си събрания да направятъ сѣщото.*

Асж, на подобни екземпляр не може да бѣде друга наградата, освѣтъ такава, каквато бѣ и на миналогодишнитѣ измѣнници.

Новоизбраното настоятелство на Русенската околийска земледѣлска дружба, на послѣднѣтъ развива трѣскава дѣятелностъ въ околията за усиление на организацията, за която цѣлъ заслужава най голѣма похвала и подражание отъ другитѣ околийски прѣдседатели. Така напримѣръ, въ едно свое на послѣднѣтъ заседание сж взели рѣшение, щото да се направятъ нѣколко общи събрания изъ цѣлата околия; да обмислятъ за членския вносъ, съ което да може да се подсили организацията и материално съ сѣдства; всѣки прѣдседател на селска дружба да прѣдстави квитанция отъ редакцията на в. „Земледѣлска Защита“, издадена отъ Б. Кръстевъ, ако въ случай има такава, за да може да се узнае колко квитанции сж издадени отъ него; и всѣки прѣдседател да прѣдстави точни списъци на членоветѣ отъ повѣренната му дружба.

Подобно събрание е станало въ с. Ряхово, въ училищното здание, на което сж присѣствували настоятелствата на земледѣлскитѣ дружби отъ с. с. Черешово, Сливо-Поле, Борисово и др. На това събрание сж говорили прѣдседатели и дѣловодители на окол. дружба.

Слѣдъ свѣршването на събранието Ряховскитѣ земледѣлци пожелали да си прѣвзбератъ старото настоятелство и за която цѣлъ избрали слѣднитѣ лица: К. Николовъ, Ат. Миневъ, Д. Славовъ, Хр. Мариновъ, Ан. Павловъ, Вл. Димитровъ, М. Махалиновъ, Н. Димовъ, М. Гецовъ, Юр. Коцевъ и Велико Станчевъ.

ИНТЕРЕСНО

„Здравие“, книжка 5 (Августъ) съ съдържание:

Алкохолизма и проституцията. Влиянието на училищния животъ върху здравieto на ученицитѣ и учителитѣ. Лѣкувание съ грозде. Хигиеническото значение на горитѣ. Хигиена на косата. Хигиена на устата. Лѣкувание бѣдната немощъ безъ лѣкарства. Хроническо възпаление на бѣбрецитѣ, микробитѣ. Заекването. Науката и живота. Отзиви за полезно четиво. Разни полезни свѣдения.

6-та книжка заедно съ 2-та премия ще се испрати само на платилитѣ цѣлия абонаментъ.

„Домакинство“ кн. 6 (Септември)

илистровано списание. Цѣна до 31 Декември н. г. 1.20 л. Редакция въ София.

Излѣзла е I-а книжка (Септември) отъ сп. „Ученическа Бесѣда“ мѣсячно илистровано списание. Редактира се въ София. Годишния му абонаментъ е 5 лева, 7 лева за чужбина.

Излѣзе отъ печатъ I книжка отъ списанието

„ЛОЗА“

списание за лозарство, винарство и овощарство, редакторъ Ив. Валачевъ, съ слѣдующето съдържание:

1. Къмъ нашитѣ читатели.
2. Каква ще бѣде нашата програма.
3. Врѣдата отъ фалшификацията на вината, отъ П. Кръстевъ, Лозаръ-Пипинеристъ, с. Гаганица, Берковско.

Лозарство.

4. Разнитѣ сѣдства противъ филоксерата, — Лозаръ.
5. Синия камѣкъ, който остава по гроздето отъ борделезовни разтворѣ, врѣденъ ли е за организма.
6. Какъ може да се запази грозде за зимѣ, — Лозаръ.
7. Противъ оситѣ въ лозето отъ И.

Винарство.

8. Какъ се подготвятъ новитѣ бѣчви.
9. Какъ се прави бѣло вино.
10. Вино отъ жибри.
11. Прѣснитѣ жибри като сѣдство за поправяне на поврѣдени вина.

Овощарство.

12. Значението и ползата отъ овощарството, споредъ К. Гоше, прѣвелъ П. Чепишевъ, Панагюрище.
13. Нѣщо за сливовата култура, отъ И. Вашиченъ, Кюстендилъ.
14. Каква почва изискватъ разнитѣ овощни дървета, отъ Хр. Т. Брѣснички, Босилеградско.
15. Въпроси и отговори.
16. Разни.

Редовното излизане на списанието „ЛОЗА“ е гарантирано.

Цѣната на списанието е 3 лв. винаги прѣдплатени. Абониранieto става у издателя Д. Георгиевъ, София ул. „Опълченска“ № 58.

И въ всичкитѣ Телеграфо-Поченски Станции.

ОВЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЪДЕВНИТѢ ПРИСТАВИ

№ 9865

Извѣстиямъ, че отъ 1 Октомври до 1 Ноември 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Вълчи-Трънското землище.

- 1) Нива „На Влашка“ 15 дек.—60 л.;
- 2) Нива „Пирдичкова Брѣстъ“ 14.5 дек.—58 лева; 3) Нива „Срѣзшу Кюсова Воденица“ 10.4 дек.—41 л. 60 ст.; 4) Нива „Зайковецъ до уфака“ 8 дек. 7 ара — 34 л. 80 ст.; 5) Нива „Пхтя за Величкова Воденица“ 8 дек. 9 ара—35 лева 60 ст.; 6) Нива „Карагашки Пхтъ“ 8 дек. 8 ара — 35 л.

ИНТЕРЕСНО ЗА ЛОЗАРИТѢ

Американски лози, разни видове, ашладисани, укоренени и рѣзници, се намиратъ за проданъ въ разсадника за американски лози на Я. СТ. ЗАБУНОВЪ въ гр. Плѣвенъ.

Цѣнорасписъ при поискване безплатно.

20 ст.; 7) Нива „Подъ Пордимския Пхтъ“ 7 дек. 8 ара — 31 л. 20 ст.; 8) Нива „Подъ Пордимския Пхтъ“ 7 д. 3 ара 29 л. 20 ст.; 9) Нива „Подъ Пордимския Пхтъ“ 8 дек. 1 аръ 32 л. 40 ст.; 10) Нива „При Дъртитѣ Лозя“ 7 дек. 4 ара 29 л. 60 ст.; 11) Лозе „На Камака“ 5 декара, 40 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Тодоръ Пановъ отъ с. Вълчи-Трънъ не сж заложени продаватъ се по вѣисканieto на Хазната за 504 лева по дѣло № 324 / 99.

гр. Плѣвенъ, 4/9 1902 год.

Сждеб. Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 7528

Извѣстиямъ, че 31 день отъ денятъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ в. „Землед. Защита“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Писаровското землище, а именно:

- 1) Нива „Полето“ 4 декара 6 ара — 20 лева; 2) Нива „Полето“ 2 дек. — 10 лева; 3) Нива „Крайщето“ 19 декара — 45 лева; 4) Нива „Брѣстовецъ“ 4 декара — 30 лева; 5) Нива „Срѣдний връхъ“ 4 дек. — 20 лева; 6) Градина „Въ Село“ 5 ара—10 л.; 7) Ливада „Тулево“ 4 декара 20 л.; 8) 1/2 часть отъ едно бранище „Крайщето“ 25 дек. — 40 лева; 9) 1/2 часть отъ една ливада „Тулево“ 1 дек. 5 лева; 10) 1/2 часть отъ бранище „Женски Долъ“ 14 дек.—40 лева; 11) 1/2 часть отъ едно лозе „Срѣдний връхъ“ 1 декаръ 4 ара — 5 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на покойния Иванъ П. Тодоровъ отъ с. Писарово не сж заложени продаватъ се по вѣисканieto на Тодоръ Цвѣтковъ отъ сѣщото село за 758 л. лихвитѣ и разноскаитѣ по изпълнителния листъ № 4801 на П Плѣвенский Мировий Садия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 10/9 1902 год.

Дѣло № 977 / 900 год.

Сжд. Приставъ: В. Тодоровъ

№ 9588

Извѣстиямъ, че отъ 23 Септември до 23 Октомври 1902 год. до 5 часа послѣ обѣдъ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующитѣ недвижими имоти находящи се въ Учинъ-Долското землище, а именно:

- 1) Нива, мѣстността „Дъртитѣ лозя“ отъ 1 декаръ 8 ара оцѣнена за 20 лева.
- 2) Нива мѣстността „Родина“ отъ 6 дек. 7 ара оцѣнена за 25 л.
- 3) Нива мѣстността „Широка поляна“ отъ 14 дек. оцѣнена за 145 лева.

Горнитѣ имоти принадлежатъ на Вѣтко Ангеловъ отъ с. Учинъ-Долъ има и друго задрѣжение продаватъ се по вѣисканieto на Пхчо Димитровъ отъ с. Учинъ-Долъ за 83 лева, лихвитѣ и разноскаитѣ по изпълнителния листъ № 3073 на П Плѣвенский Мир. Садия.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна.

Разглежданieto книжата и наддаванетоъ може да става всѣки присѣственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 28 Августъ 1902 г.

Дѣло № 300/1900 год.

Сжд. Приставъ: П. Георгиевъ.